

ХТО ЗАХИСТИТЬ БАТЬКІВЩИНУ?

«Я робив щось гірше – я робив помилки!»

Наполеон Бонапарт

«Ну і що, що я обіцяв, я ж не зробив».

**Віктор Черномірдин,
російський політик**

«Чує моє серце, що ми напередодні грандіозного шухеру».

Попандонупуло, кіноперсонаж

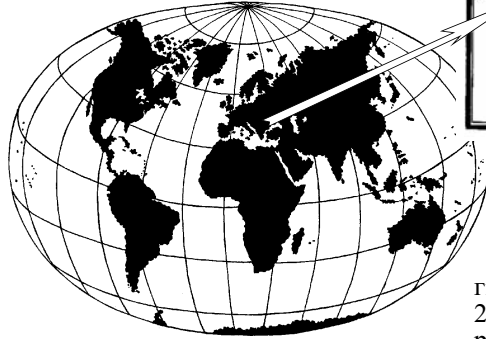
Україна подала заявку до Ради Європи про часткове призупинення дії в країні деяких пунктів Європейської конвенції з прав і свобод людини у зв'язку з воєнним станом. Йдеться, зокрема, про скасування права розпоряджатися своїм майном. А ще – обмежувати свободу пересування громадян, забороняти проведення мирних зборів, мітингів, походів, демонстрацій та інших масових заходів...

Чи така заявка була подана в лютому-березні 2022 року? Чому напередодні завершення п'ятирічної президентської каденції оприлюднено цей доволі контроверсійний документ? Мимоволі постає запитання: а нормально провести мобілізацію слабо?

Саме на часі почути вичерпні відповіді на драстичні питання: коли Верховний головнокомандувач разом з міністром оборони і Головнокомандувачем ЗСУ звернуться до народу і скажуть йому гірку правду, що Українська держава перебуває у край загрозливої ситуації? коли наважаться сказати, що нам потрібна не лише зброя, не тільки фінанси, але й люди, які воюватимуть цією зброєю? чи знайдуть у собі мужність пообіцяти, що передусім їхні родичі, друзі, близькі знайомі вже завтра вирушать до ТЦК і стануть прикладом для тисяч українців, які не наважуються стати на захист Вітчизни?

Лист Андрія Сабіги і заявка до Ради Європи не зарадять проблемі призову на військову службу. На тлі перманентних корупційних скандалів у державному масштабі складається враження, що влада не хоче воювати, не хоче в ЄС, натомість готується до сепаратних перемовин. Тим часом непрозора просувається судова реформа, реформа правоохоронної системи, зокрема СБУ...

Ухвалений Верховною Радою за-

кон про мобілізацію нагадує волонтеристський намір перетворити Україну у своєрідний концтабір, де не буде місця вмотивованим захисникам-патріотам. Закон має бути не про «відлов» так званих ухлянтів, а про мобілізацію всієї державної системи, всієї економіки держави. Мобілізацію передусім слід починати з системи влади, з держaparату. Володимир Зеленський чотири рази проігнорував повістки, які надсилалися йому під час мобілізації 2014-2015 років.

Публіцист Джеффри Салкін назвав Зеленського «єврейським Вінстоном Черчиллем». Сильно сказано. Але непереконливо.

Що трапилось би з Великобританією, якби англичці під час Другої світової війни замість Вінстона Черчилля обрали Чарлі Чапліна? Доречно згадати сумну долю ізраїльського коміка Дуду Топазу...

У Великій Британії Британії ухлянтів не було. Діти членів королівської сім'ї брали участь в світових війнах. Служба в армії завжди була традицією для членів британської королівської родини. Так, під час Другої світової війни принцеса Єлизабет навчалася на водія та механіка. У нинішньому столітті принц Вільям завершив кар'єру льотчика в Королівських військово-повітряних силах. Його брат, принц Гаррі, служив в Афганістані військовим льотчиком.

Ще кілька цікавих прикладів. Майбутня королева Швеції – кронпринцеса Вікторія – три тижні проходила навчання у Міжнародному центрі збройних сил Швеції. А майбутня королева Данії Маргрете у 1958-1970 роках

була рекрутом жіночого відділення Повітряної ескадрилії, де вивчала військову справу. Тепер вона верховний головнокомандувач Збройних Сил. Донька короля Бельгії Філіпа та королеви Матильди у 2020 році розпочала навчання у Королівській військовій школі.

23-літня принцеса Сальма бінт Абдалла, молодша донька короля Йорданії Абдалли II, закінчила Королівську військово-повітряну академію у Великобританії, де свого часу навчались її батько і старший брат. Вважає, що принцесою буде згодом, коли виросте...

Не було ухлянтів у Фінляндії часів Карла Густава Маннергейма. В Ізраїлі представники політичних еліт, їхні діти першими стають до лав збройних сил. Сини Богдана Хмельницького хоробро боронили Україну від ворогів.

Чи всі діти української «еліти» є мужніми, моральним і патріотичним? Чи всі вони є прикладом патріотичного служіння Батьківщині?

Інформація до роздумів. В Україні налічується 156 тисяч військових пенсіонерів, 150 тисяч поліцейських, десятки тисяч інвалідів од МВС-СБУ-прокуратури...

Після злочасного листа за підписом першого заступника Міністра закордонних справ Андрія Сибіги до консульських установ України щодо тимчасового обмеження консульських послуг буде складно говорити про єдність нашого суспільства. Бо вже йдеться про «українців тут» і «українців там» – 650 000 чоловіків, які правдами й неправдами опинилися за межами України. Але це окрема тема. Інша історія.

Мусимо добре зятимити: минулого більше немає. Майбутнє залежить не тільки від нас. Потрібні пасіонарії. А їх критично бракує.

Донцов писав про свинопасів – пасивних людей, які дбають виключно про власні інтереси. Для «лучших»

людей державні інтереси були пріоритетними. Частка свинопасів звикло перемагала. В сучасному українському соціумі вона домінує. На жаль.

Всесвітньо відомий український економіст Михайло Туган-Барановський наголошував: «Не треба забувати, що більшість, народна маса, по самій суті справи складається з людей середнього рівня, звичайних; історією ж посувають нечисленні проводирі лодськості, люди з виключним хистом, герої думки й волі».

Справді. Поняття «народ» – фікція. Народ – це передусім біологічна по-

пуляція. Причому популяція неоднорідна – гетерогенна (гомогенними, однорідними бувають лише мікроби). Це вкрай диференційована маса, яка доволі легко піддається цілеспрямованій інформаційній обробці. Психологічне підґрунтя цього безперечного факту чудово описав Анатоль Франс в «Острові пінгвінів»: «Звичайно, в те, що Піро справді вкрав вісімдесят тисяч в'язок сіна, всі повірили зразу, не завагавшись ні на хвилину. Сумнівів щодо цього не було, бо про цю справу ніхто нічого не знав, а для сумніву потрібні підстави: адже сумніватися безпідставно неможливо, безпідставно можна тільки вірити... Всім хотілося, щоб Піро був винен, а чого хочеться, в те й віряться... Пінгвінська юрба не відала сумнівів; вона повірила, що Піро винний, і ця віра зразу стала одною з найбільших національних святинь, одною з головних заповідей патріотизму... Сімсот родичів Піро не могли спростувати доказів обвинувачення, бо не могли про них дізнатись, а дізнатися про них вони не могли, бо їх не існувало. Провина Піро була незаперечна, бо й заперечувати не було чого. І тому Греток, мов справжній ми-

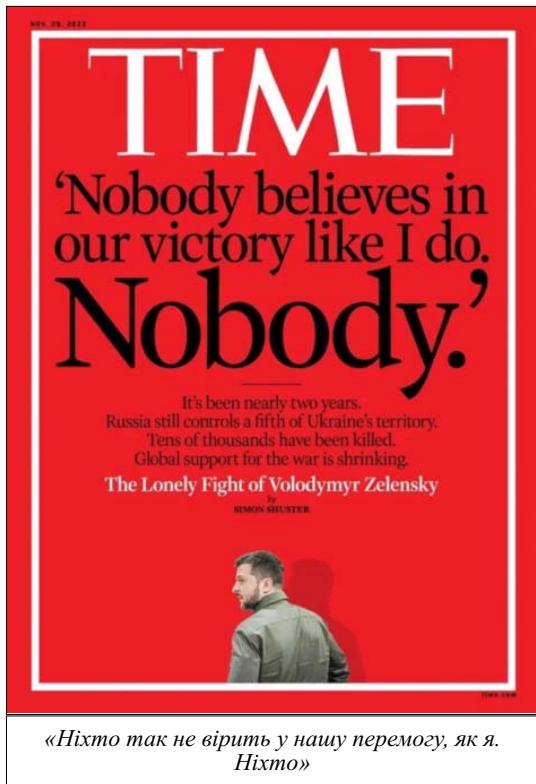
тець, із цілком законною гордістю сказав якось генералові Пантеру: «Ця справа – шедевр: її зроблено з нічого». **Як і справу полковника Романа Червінського...**

Попри війну, чимало «слуг народу» разом із частиною суспільства не розуміють навіщо українцям цінності Заходу, для чого Україні потрібна культура західного світу. Недостатньо гучно декларувати, що передусім має змінюватись саме суспільство, що слід знищувати у собі советськість і похідні від неї – хамство, патерналізм, інфантілізм, безкультур'я, пристосуванство, байдужість, фаталізм, покірність, аморальність, корупцію, захланство, продажність. Потрібні позитивні приклади з боку влади.

Якщо відчайдушно воюємо проти ворога, то маємо воювати проти нього спільно. Влада і народ мають бути єдині. Як ніколи. У протилежному разі кажемо один одному «бувай» і розходимося. Але про такий сценарій навіть думати не маємо права – застерігає драматична і трагічна історія українського державотворення.

Робімо висновки. Часу залишилось надто мало.

Олег К. РОМАНЧУК

«Ніхто так не вірить у нашу перемогу, як я. Ніхто»

